

Περιγραφή εργαλείου

Η εφαρμογή Radium R2 είναι ουσιαστικά ένας αναγνώστης eBook. Μπορεί να διαβάσει και τα δύο πρότυπα epub 2 και epub 3. Εισάγει ορισμένα χαρακτηριστικά που είναι πολύ ενδιαφέροντα για τους ανθρώπους με δυσ-. Έχει αναπτυχθεί από την EDRLAB, ένα "διεθνές μη κερδοσκοπικό αναπτυξιακό εργαστήριο που εργάζεται για την ανάπτυξη ενός ανοικτού, διαλειτουργικού και προσβάσιμου ψηφιακού εκδοτικού οικοσυστήματος στην Ευρώπη".

Παράγοντες δυσκολίας λόγου -δυσ

Οι δυσλεξικοί βλέπουν τα γράμματα του αλφαβήτου σε τρισδιάστατη μορφή. Για αυτούς, οι σειρές κειμένου εύκολα επικαλύπτονται, τα γράμματα φαίνονται ανάποδα, μερικές λέξεις μπερδεύονται με άλλες. Όλα αυτά καθιστούν την ανάγνωση, μία δύσκολη και εξαντλητική εργασία για τα παιδιά με δυσλεξία, αλλά και για τα παιδιά με δυσπραξία που δυσκολεύονται να εστιάσουν τα μάτια τους στο σωστό μέρος της σελίδας.

Πως βοηθούνται οι μαθητές με -δυσ

Η εφαρμογή R2 Reader εισάγει ορισμένα χαρακτηριστικά που διευκολύνουν τη ζωή των δυσλεξικών. Είναι γνωστό το γεγονός ότι οι άνθρωποι με δυσ- αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην ανάγνωση κειμένου του οποίου οι άκρες ευθυγραμμίζονται τόσο στο δεξί όσο και στο αριστερό περίγραμμα μιας σελίδας. Χρειάζονται επίσης μεγαλύτερο χώρο μεταξύ γραμμών και γραμμάτων μεταξύ σελίδων.

Το R2 προτείνει τέτοια χαρακτηριστικά.

Ο αναγνώστης μπορεί να ρυθμίσει με μη αυτόματο τρόπο:

- το μέγεθος των περιθωρίων
- τον προσανατολισμό και την στοίχιση του κειμένου (αριστερά αντί δικαιολογημένης)
- το διάστημα μεταξύ των γραμμών
- το διάστημα μεταξύ των γραμμάτων

Επιπλέον, η εφαρμογή προτείνει την γραμματοσειρά OpenDyslexia, η οποία είναι ειδικά σχεδιασμένη για δυσλεκτικούς αναγνώστες.

Καθημερινά παραδείγματα χρήσης

Πολλοί εξειδικευμένοι αναγνώστες για άτομα με δυσλεξία δεν περιλαμβάνουν τα πρωτόκολλα epub2 και ακόμη λιγότεροι τα epub3. Το Radium 2 επιτρέπει σε αυτά τα άτομα να διαβάσουν ένα eBook με

ειδικές προσαρμογές για άτομα με δυσ-. Ακολουθούν τρεις απεικονίσεις οθονών των δύο πρώτων σελίδων του έργου "Metropolis" της Thea von Harbou, το οποίο αποτελεί και το σενάριο της ταινίας του Fritz Lang με τον ομώνυμο τίτλο.

Πρώτη απεικόνιση: Standard εμφάνιση, κείμενο σε δύο στήλες:

Το κείμενο εκτείνεται και στις δύο πλευρές, δεξιά και αριστερά της σελίδας. Η μικρή απόσταση μεταξύ λέξεων και γραμμών, το περιορισμένο ύψος γραμμής, όλα αυτά τα χαρακτηριστικά καθιστούν αυτές τις σελίδες ιδιαίτερα δύσκολες στην ανάγνωση για άτομα με προβλήματα δυσ-.

Chapter 1

Now the rumbling of the great organ swelled to a roar, pressing, like a rising giant, against the vaulted ceiling, to burst through it.

Freder bent his head backwards, his wide-open, burning eyes stared unseeingly upward. His hands formed music from the chaos of the notes; struggling with the vibration of the sound and stirring him to his innermost depths.

He was never so near tears in his life and, blissfully helpless, he yielded himself up to the glowing moisture which dazzled him.

Above him, the vault of heaven in lapis lazuli; hovering therein, the twelve-fold mystery, the Signs of the Zodiac in gold. Set higher above them, the seven crowned ones: the planets. High above all a silver-shining bevy of stars: the universe.

Before the bedewed eyes of the organ-player, to his music, the stars of heavens began the solemn mighty dance.

The breakers of the notes dissolved the room into nothing. The organ, which Freder played, stood in the middle of the sea.

It was a reef upon which the waves foamed. Carrying crests of froth, they dashed violently onward, and the seventh was always the mightiest.

But high above the sea, which bellowed in the uproar of the waves, the stars of heaven danced the solemn, mighty dance.

Shaken to her core, the old earth started from her sleep. Her torrents dried up; her mountains fell to ruin. From the ripped open depths the fire welled up; The earth burnt with

all she bore. The waves of the sea became waves of fire. The organ flared up, a roaring torch of music. The earth, the sea and the hymn-blazing organ crashed in and became ashes.

But high above the deserts and the spaces, to which creation was burnt, the stars of heaven danced the solemn mighty dance.

Then, from the grey, scattered ashes, on trembling wings unspeakably beautiful and solitary, rose a bird with jewelled feathers. It uttered a mournful cry. No bird which ever lived could have mourned so agonisingly.

It hovered above the ashes of the completely ruined earth. It hovered hither and thither, not knowing where to settle. It hovered above the grave of the sea and above the corpse of the earth. Never, since the sinning angel fell from heaven to hell, had the air heard such a cry of despair.

Then, from the solemn mighty dance of the stars, one freed itself and neared the dead earth. Its light was gentler than moonlight and more imperious than the fight of the sun. Among the music of the spheres it was the most heavenly note. It enveloped the mourning bird in its dear light; it was as strong as a deity, crying: "To me... to me!"

Then the jewelled bird left the grave of the sea and earth and gave its sinking wings up to the powerful voice which bore it. Moving in a cradle of light, it swept upwards and sang, becoming a note of the spheres, vanishing into Eternity...

Freder let his fingers slip from the keys. He bent forward and buried his face in his hands. He pressed his eyes until he saw the fiery dance of the stars behind his eyelids. Nothing could help him—nothing. Everywhere, everywhere, in an agonising, blissful omnipresence, stood, in his vision, the one one countenance.

The austere countenance of the virgin, the sweet countenance of the mother—the agony and the desire with which he called and called for the one single vision for which his racked heart had not even a name, except the one, eternal, you... you... you!

Δεύτερη απεικόνιση: Ίδιο κείμενο, μεγαλύτερα περιθώρια, ενισχυμένη απόσταση στηλών, λέξεων και γραμμών:

14:40 Mer, 24 juli.

< Library

Chapter 1

Now the rumbling of the great organ swelled to a roar, pressing, like a rising giant, against the vaulted ceiling, to burst through it.

Freder bent his head backwards, his wide-open, burning eyes stared unseeingly upward. His hands formed music from the chaos of the notes; struggling with the vibration of the sound and stirring him to his innermost depths.

He was never so near tears in his life and, blissfully

up to the glow
which dazzled
Above him, t
heaven in lapi
hovering there
fold mystery, t
the Zodiac in
higher above t
seven crowned
planets. High
silver-shining
the universe.

Before the bedewed eyes of the organ-player, to his music, the stars of heavens began the solemn mighty dance.

The breakers of the notes dissolved the room into nothing. The organ, which

Advanced settings

Publisher's defaults

Columns auto 1 2

Page Margins 2.0

Line Height 2.0

Word Spacing 0.5rem

Letter Spacing 0.25em

Chapter 1

Now the rumbling of the great organ swelled to a roar, pressing, like a rising giant, against the vaulted ceiling, to burst through it.

Freder bent his head backwards, his wide-open, burning eyes stared unseeingly upward. His hands formed music from the chaos of the notes; struggling with the vibration of the sound and stirring him to his innermost depths.

He was never so near tears in his life and, blissfully helpless, he yielded himself up to the glowing moisture which dazzled him.

Above him, the vault of heaven in lapis lazuli; hovering therein, the twelve-fold mystery, the Signs of the Zodiac in gold. Set higher above them, the seven crowned ones: the planets. High above all a silver-shining bevy of stars: the universe.

Before the bedewed eyes of the organ-player, to his music, the stars of